

Cultural Product Development Into The World Trade Center

Phra Thanawut Thitametho (Sanakulchai)¹ and Phakdee Posing²

Received	Reviewed	Revised	Accepted
24/11/2563	01/12/2563	20/12/2563	24/12/2563

Abstract

This article aims to study and implement good management among community stocks for the current survival of the community's cultural products within the country. Along with management Development from government agencies And private organizations Together "Bringing Integration" to become the center of world cultural products. The case studies of the main components are as follows: 1) To develop cultural products into a world trade center Cultural products include Nature is a natural product. Culture is a cultural product Dharma is clean, calm, bright, collectively referred to such products as 3 Dharma products as mentioned above.

Keywords: Cultural product development, World trade center

¹ Rajabhat Mahasarakham University, E-mail: wut3407@gmail.com

² Rajabhat Mahasarakham University, E-mail: wut3407@gmail.com

การพัฒนาสินค้าวัฒนธรรมสู่ความเป็นศูนย์กลางการค้าโลก

พระธนาวุฒิ ฐิตเมธโส (सानากุลชัย)³ และภักดี โพธิ์สิงห์⁴

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและดำเนินการจัดการที่ระหว่างหุ้นชุมชนเพื่อความอยู่รอดในปัจจุบันของชุมชนสินค้าวัฒนธรรมภายในประเทศ พร้อมทั้งมีการบริหารจัดการ การพัฒนาการจากหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรเอกชน ร่วมกัน“นำพาบูรณาการร่วมกัน”สู่ความเป็นศูนย์กลางสินค้าวัฒนธรรมโลก ในกรณีศึกษาถึงองค์ประกอบหลักดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาสินค้าวัฒนธรรมให้เป็นศูนย์กลางการค้าโลก สินค้าวัฒนธรรมประกอบด้วย ธรรมชาติ คือสินค้าธรรมชาติ วัฒนธรรมคือสินค้าวัฒนธรรม ธรรมชาติ คือ ความสะอาด สงบ สวยงาม รวมเรียกสินค้าเหล่านั้นอีกอย่างว่า สินค้า 3 ธรรม ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

คำสำคัญ: การพัฒนาสินค้าวัฒนธรรม,ศูนย์กลางการค้าโลก

บทนำ

การที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้นจำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน (Office of the Secretary of the National Strategy Board, 2018) นโยบายศาสตร์ (Policy Sciences) (Phosing, P., 2018) เป็นการศึกษาถึงรากเหง้าของปัญหา วิวัฒนาการสำนักความคิดเชิงหลักการ (Principles) เหตุผล (Reason) วิธีการ (Method) เป้าหมาย (Goal) และสมรรถภาพ (Capacity) ในอนาคตของอุดมการณ์ทางการเมืองระดับชาติเป็นต้น ศึกษาถึงกระบวนการทัศน์ การก่อรูปนโยบาย (policy formation) ศึกษาพิจารณาถึงพื้นฐานตั้งแต่ลักษณะของปัญหาสาธารณะ (public problem) โดยทั่วไปจะเริ่มจากสภาพปัญหาที่เป็นปัญหาของปัจเจกชนก่อน (individual problem) ส่วนใหญ่ปัญหามักจะเกิดขึ้นใน กลุ่มเกษตรกร สินค้าทางการเกษตร ประเภทสินค้าวัฒนธรรม หรือสินค้า 3 ธรรม 1) สินค้าทำตามฤดูกาลเช่นข้าว พืชผักและสมุนไพร 2) สินค้าวัฒนธรรม เช่น สิ่งทอ เครื่องจักสาน การแสดง อาหาร เครื่องดื่ม 3) หลักธรรม หมายถึง สะอาด สงบ สวยงาม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะก่อเกิดเป็นรูปนโยบาย ซึ่งเรียกว่า นโยบายสาธารณะ (public problem) ซึ่งรัฐบาลจะต้องให้ความสนใจในการหยิบไปเป็นปัญหาระดับชาติ (Policy issue)

³ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail : wut3407@gmail.com

⁴ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail : wut3407@gmail.com

(Thamrongthanyawong, S., 2014) ซึ่งนโยบายศาสตร์ชาติได้ผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ (Office of the Secretary of the National Strategy Board, 2018)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การพัฒนาสินค้าวัฒนธรรมสู่ความเป็นศูนย์การค้าโลกจะต้องศึกษาถึงปัญหา การพัฒนาองค์กร การนำพาบูรณาการทุกภาคส่วน วิเคราะห์ และแสวงหาความรู้จากแนวคิด ทฤษฎีจากนักวิชาการ เพื่อจะได้เกิดประโยชน์ในเชิงบูรณาการที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2.วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการพัฒนาสินค้าวัฒนธรรมสู่ความเป็นศูนย์การค้าโลก

3.ความหมายของสินค้าวัฒนธรรม โดยสังเขป

สินค้าทางวัฒนธรรม” ไม่ว่าจะเป็นสื่อบันเทิงต่างๆ ภาพยนตร์ ดนตรี เสื้อผ้า อาหาร เครื่องสำอาง การท่องเที่ยว ไปจนถึงกระทั่งถึง การทำศัลยกรรม สไตส์เกาหลี่ เมื่อภาพยนตร์เรื่องแดจังกึมเข้ามาฉาย ได้ ทำให้อาหารเกาหลีเป็นที่นิยมในหมู่คนไทยมากขึ้น มีร้านอาหารเกาหลีปิ้งย่างเกิดขึ้นในเมืองไทยมากมาย กระแส นิยมวัฒนธรรมเกาหลีได้เปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคมของเกาหลีใต้ไปแบบก้าวกระโดดจนเป็นที่จับตามอง ของหลายประเทศทั่วโลก โดยการนำเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาใช้ และขาย "วัฒนธรรม" เป็นสินค้า ส่งออกสำคัญ ของชาติไม่เพียงแต่เกาหลีเท่านั้น จีนซึ่งกำลังก้าวเป็นชาติมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ที่แม้จะมีอุตสาหกรรมการผลิต สินค้าราคาถูกเป็นจำนวนมาก แต่ในยุคนี้ประเทศจีนเองก็ได้ นำเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาใช้ เพื่อปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรม จากที่เน้น ราคาถูก มาเป็น การใช้ความคิด สร้างสรรค์ ผลิตสินค้า ที่ใช้ยี่ห้อเป็นของประเทศตัวเอง ไม่ใช่รับจ้างผลิตสินค้าให้ยี่ห้อต่างชาติเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป อีกทั้งยังจัดตั้งศูนย์ วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ถึง ๙ แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งยังแยกย่อยไปได้อีกนับไม่ถ้วน จริงๆ แล้ว ผู้ที่นำนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาใช้ในการพัฒนาประเทศเป็นเจ้าแรกๆ นั้น คือประเทศอังกฤษ เศรษฐกิจ เชิงสร้างสรรค์ทำรายได้ให้อังกฤษมากเป็นอันดับสองของประเทศ รองจากอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน วงดนตรี The Beatles (สี่เต่าทอง)

ภาพยนตร์เรื่องเจมส์บอนด์ แดรกควิลล่า เซอร์ลีโอโฮม ที่เรารู้จักกันดี รวมถึงอุตสาหกรรมฟุตบอลของอังกฤษได้ระบาดไปทั่วโลก สินค้าที่เกี่ยวกับฟุตบอลพรีเมียร์ลีกขายดีเป็น เท้าเทห์ วัฒนธรรมการดื่มชาทำให้ชาสตีลอังกฤษ กลายเป็นของฝากชั้นดีมาจนถึงปัจจุบัน และเมื่อภาพยนตร์ Harry Potter เข้ามาฉาย ก็กวาดรายได้จากเยาวชนทั่วโลกไปไม่น้อยพ่วงท้ายด้วยขายของที่ระลึกจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไปได้อีกหลาย สิบล้าน จะเห็นได้ว่าพลังของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสินค้าทางวัฒนธรรมนี้สามารถพลิกเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างแท้จริง

4. ประเภทสินค้าวัฒนธรรม 3 ธรรม

1. ธรรมชาติ: สินค้าทำตามฤดูกาล

1.1 ข้าว ข้าวหอมมะลิ (Thai Hom Mali Rice)

เป็นสายพันธุ์ข้าวที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย จัดเป็นข้าวนาปี ปลูกได้เพียงปีละ 1 ครั้ง ลักษณะข้าวเปลือกเรียวยาว เมื่อสีเป็นข้าวสารจะได้ข้าวเมล็ดเรียวยาว ขาวใสเป็นเงา แกร่ง มีท้องไข่น้อย มีกลิ่นหอมคล้ายใบเตย เป็นพันธุ์ข้าวที่นิยมบริโภคอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเป็นพันธุ์ข้าวที่สร้างชื่อเสียงให้ข้าวไทยเป็นที่รู้จักทั่วโลก

1.2 ผักปลอดสารพิษ ผักปลอดสารพิษ” หมายถึง ผักที่มีกระบวนการการผลิตที่มีการใช้สารเคมีสังเคราะห์ เช่น ธาตุอาหารต่าง ๆ ใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อเร่งการเจริญเติบโต รวมถึงการใช้ยาอินทรีย์ต่าง ๆ ไม่ได้หมายความว่าไม่ใช้สารเคมีหรือเคมีสังเคราะห์เลย เพียงแต่เคมีสังเคราะห์ดังกล่าวเป็นเคมีสังเคราะห์ที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้, ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวเคมีสังเคราะห์พวกนี้จะไม่มีการพิษตกค้างอยู่เพราะเคมีสังเคราะห์พวกนี้เป็นกลุ่มของปุ๋ยเคมี จุลธาตุต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในใบพืชอยู่แล้ว

1.3 ผลไม้ ผลไม้ไทยนับเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยสามารถทำรายได้เข้าประเทศไทยปีละหลายล้านบาทและเป็นที่ยอมรับบริโภคกันทั่วไป ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและมีมูลค่าการส่งออกสูงเป็นที่ยอมรับบริโภคในต่างประเทศจำนวน 10 ชนิด ได้แก่ ลำไย ทุเรียน มังคุด ลิ้นจี่ มะม่วง ส้มโอ เงาะ สับปะรด มะพร้าวน้ำหอม มะขาม เป็นต้น และไม้ผลที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจในอนาคตหรือเป็นไม้ผลท้องถิ่นหรือพื้นเมือง มีการบริโภคภายในประเทศมากกว่าการส่งออก ได้แก่ กระท้อน ชมพู่น้อยหน่า พุทรา มะปราง ฝรั่ง ลองกอง ลางสาด สละ ขนุน มะนาว องุ่นและกล้วย เป็นต้น

1.4 สมุนไพร คำว่า “สมุนไพร” หมายความว่า ยาที่ได้มาจากพืช สัตว์ แร่ธาตุจากธรรมชาติที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพโครงสร้างภายใน สามารถนำมาใช้เป็นยารักษาโรคต่างๆ และบำรุงร่างกายได้ ประเภทของสมุนไพร สมุนไพรที่ได้จากส่วนของพืชโดยตรง (พืชวัตถุ) โดยส่วนต่างๆ ที่นำมานั้นมีสารที่สามารถใช้เป็นยาได้ ได้แก่ ใบ ดอก ผล เปลือกผล เมล็ด เปลือกเมล็ด รากหรือหัว ต้น แก่น กระพี้ เนื้อ

ไม้ เปลือกไม้ สมุนไพรที่ได้จากอวัยวะของสัตว์ (สัตว์วัตถุ) ได้แก่ ตับ ตี นอ เขา เอ็น เลือด น้ำมัน มูล ฯลฯ เช่น ขี้ผึ้ง รั้งนก น้ำมันตับปลา สมุนไพรที่ได้จากแร่โดยธรรมชาติหรือสิ่งที่ประกอบขึ้นจากแร่ธาตุต่างๆ ตามกรรมวิธี (ธาตุวัตถุ) นำมาใช้เป็นยา เช่น เปลือก กำมะถัน น้ำประสานทอง ดิเกลิอ สารส้ม

2. สินค้าวัฒนธรรม

2.1 สิ่งทอ เป็นคำที่มีความหมายอย่างกว้างๆ หมายถึง เส้นใย , เส้นด้าย , ผ้า รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่ทำจาก เส้นใย , เส้นด้าย , หรือผ้า คำว่า สิ่งทอ ในความหมายเดิม จะเจาะจงเฉพาะผ้าทอเท่านั้น แต่เนื่องจากโลกของเราเปลี่ยนไป ในปัจจุบันจึงมีการขยายความหมายให้กว้างขึ้น รวมไปถึง เส้นใย ด้าย ผืนผ้า หรือวัสดุที่เกิดจาก เส้นใย เส้นด้าย หรือผืนผ้าด้วย สิ่งทอจัดเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการทำเครื่องนุ่งห่มเพื่อให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย รวมไปถึงการออกแบบเพื่อให้เกิดความสวยงาม

2.2 จักสาน เครื่องจักสาน คือ เครื่องใช้ที่ทำด้วยไม้ไผ่หรือหวาย จากฝีมือความคิด ภูมิปัญญาของชาวบ้านมีลักษณะรูปร่างแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ วัสดุอุปกรณ์คตินิยม และอาชีพของคนในท้องถิ่นนั้นๆ คำว่า “ จักสาน ” คำว่า จัก คือ การทำให้เป็นแฉก เป็นหยักๆ ด้วยฟันเลื่อย หรืออีกวิธีการหนึ่ง การที่ชาวบ้านใช้คมมีดผ่าไม้ไผ่แล้วทำให้เป็นเส้นบางๆ วิธีการอย่างนี้ก็เรียกว่า จัก เช่นกัน ส่วนไม้ไผ่ หรือ หวาย ที่จักออกมาเป็นเส้นบางๆ นั้นเรียกว่า ดอก ถึงตอนนี้การที่ชาวบ้านนำดอกมาขัดกันจนเกิดลวดลายที่ต้องการ เราเรียกว่า สาน ต่อจากนั้นแล้วก็จะเป็นการสร้างสรรค์ให้เกิดรูปร่างต่างๆ จนท้ายที่สุดเป็นภาชนะสามารถนำไปใช้สอยได้ตามต้องการ

3. การแสดง ความหมายของศิลปะการแสดง

ศิลปะการแสดง เป็นคำที่ใช้เทียบคำภาษาอังกฤษว่า Performance Arts หมายถึง ศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการแสดง ซึ่งเป็นได้ทั้งแบบดั้งเดิมหรือประยุกต์ ได้แก่ การละคร การดนตรี และการแสดงพื้นบ้าน นอกจากนี้ ยังมีผู้ให้คำจำกัดความของคำว่าศิลปะการแสดงอีกหลายรูปแบบ อาทิ อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์ชาวกรีก ให้คำนิยามคำว่า "ศิลปะการแสดง คือ การเลียนแบบธรรมชาติโดย สดุด ให้คำจำกัดความว่า เป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งระหว่างมนุษย์ ด้วยการใช้คำพูดถ่ายทอดความคิด และศิลปะของการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกดับเบลิยู.เอช. พาร์กเกอร์ (W.H. Parker, 1986) กล่าวไว้ว่า ศิลปะการแสดง คือ การแสดงออกถึงจินตนาการ ความปรารถนาในจิตใจของมนุษย์ชาติ รองศาสตราจารย์ สดใส พันธุมโกมล ผู้ก่อตั้งภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า ศิลปะการแสดง คือ ศิลปะที่เกิดขึ้นจากการนำภาพจากประสบการณ์และจินตนาการของมนุษย์มาผูกเป็นเรื่อง และจัดเสนอในรูปแบบของการแสดง โดยมีผู้แสดงเป็นผู้สื่อ

ความหมายและเรื่องราวต่อผู้ชม ศิลปะการแสดงจึงเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่มนุษย์เราใช้เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดของตน เพื่อถ่ายทอดให้บุคคลอื่นได้เข้าใจรับรู้ถึงสิ่งที่ตนต้องการจะแสดงออก การแสดงถือเป็นศิลปะของการสื่อสารที่ปรากฏภาพเป็นรูปธรรม ซึ่งผู้ชมรับรู้และเข้าใจได้ง่ายโดยไม่ยุ่งยากในการตีความ ส่วนอารมณ์ความรู้สึกแม้จะอยู่ในรูปลักษณะที่เป็นนามธรรมก็จริง แต่ผู้ชมทุกๆ ไปสัมผัสสัมผัสได้โดยตรงจากผู้แสดงส่วนนาฏศิลป์ ถือเป็นแหล่งรวมศิลปะและการแสดงไว้ด้วยกัน เป็นสาขาหนึ่งของศิลปะสาขาจิตรศิลป์ ที่ประกอบด้วย จิตรกรรม สถาปัตยกรรม วรรณคดี ดนตรีและนาฏศิลป์

นาฏศิลป์ จึงหมายถึง ศิลปะของการพ่อนรำ เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยความประณีตงดงาม เพื่อให้ความบันเทิง ให้ผู้ที่ได้ดูมีความรู้สึกคล้อยตาม การร่ายรำนี้ต้องอาศัยเครื่องดนตรีและการขับร้อง การแสดง เช่น พ่อนรำ ระบำ โขน ซึ่งแต่ละท้องถิ่นจะมีชื่อเรียกและมีลีลาทำการแสดงที่แตกต่างกันไป สาเหตุหลักมาจากภูมิอากาศ ภูมิประเทศของแต่ละท้องถิ่น ความเชื่อ ศาสนา ภาษา นิสัยใจคอของผู้คน ชีวิตความเป็นอยู่ที่มาของของนาฏศิลป์ไทย มาจาก 1) การเลียนแบบธรรมชาติ นำปรับประยุกต์นำมาเอากิริยาท่าทางต่างๆ มาเรียบเรียงสอดคล้องติดต่อกันเป็นขบวนพ่อนรำให้สวยงาม 2) การเช่นสรวงบูชา การพ่อนรำบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ พัฒนามาให้มีการพ่อนรำถวายกษัตริย์ในฐานะเป็นสมมติเทพ กระทั่งกลายมาเป็นพ่อนรำเพื่อความบันเทิงของคนทั่วไป 3) การรับอารยธรรมมาจากอินเดีย ที่สืบทอดมายังชนชาติมอญและขอมซึ่งเป็นชนชาติที่ติดต่อกับไทย ทำให้ไทยพลอยได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมของอินเดียไปในตัว อาทิ ภาษา ประเพณี และศิลปะการละคร ได้แก่ ระบำ ละคร และโขน ส่วนประเภทของนาฏศิลป์ไทย ได้แก่ โขน ละคร การแสดงรำและระบำ การละเล่นพื้นเมือง มหรสพไทย <https://sites.google.com/site/thewrrnmeuxngkeid11/silpkar-saedng>

3.1 อาหาร อาหารไทยเป็นศาสตร์และศิลปะที่ละเอียดอ่อนทั้งอาหารหวานล้วนมีสูตรการปรุงเฉพาะตัวส่วนใหญ่สูตรการปรุงและเคล็ดลับต่างๆ มักจะถูกส่งต่อในเครือญาติจากรุ่นสู่รุ่นและการปรุงรสอาหารที่ดึงดูดเด่นของส่วนประกอบในแต่ละเมนู อาหารไทยจึงไม่เพียงถูกปากคนไทยแต่ยังถูกใจผู้คนไปทั่วโลก

อาหารไทยเป็นอาหารประจำของชนชาติไทย ที่มีการสั่งสมและถ่ายทอดมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีต จนเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ถือได้ว่าอาหารไทยเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่สำคัญของไทย ขณะที่อาหารพื้นบ้าน หมายถึง อาหารที่นิยมรับประทานกันเฉพาะท้องถิ่น ซึ่งเป็นอาหารที่ทำขึ้นได้ง่าย โดยอาศัยพืชผักหรือเครื่องประกอบอาหารที่มีอยู่ในท้องถิ่น มีการสืบทอดวิธีปรุงและการรับประทานต่อๆ กันมา สืบค้นจาก (อินเทอร์เน็ต 6/12/63, <http://www.sawadee.co.th/thailand/food/>)

3.2 เครื่องดื่มสมุนไพร เครื่องดื่มสมุนไพร หมายถึง เครื่องดื่มที่นำมาจากส่วนต่าง ๆ ของพืช ไม่ว่าจะเป็นได้มาจากการคั้นน้ำจากผลไม้สด หรือนำมาจากส่วนอื่น ๆ เช่น เหง้า ใบ ดอก เมล็ด เครื่องดื่ม

สมุนไพรมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงคือ ช่วยดับกระหาย คลายร้อน ทำให้สดชื่น มีรสอร่อย ประโยชน์ทางอ้อม คือ เป็นยาบำรุง รักษาโรค ขับเหงื่อ ขับปัสสาวะ บำรุงร่างกาย เป็นยาระบาย แก่ท้องเสีย เครื่องดื่มสมุนไพรมีหลายชนิด ได้แก่ นมถั่วเหลือง หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า น้ำเต้าหู้ เป็นเครื่องดื่มสมุนไพรที่ทำมาจากเมล็ดถั่วเหลือง มีโปรตีนสูง ช่วยบำรุงร่างกายให้เจริญเติบโตและแข็งแรง ช่วยบำรุงสายตาเนื่องจากมีวิตามินเอมาก และยังเป็นแหล่งเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกายอีกด้วย น้ำขิง ได้จากการนำเหง้าขิงมาปอกเปลือก หั่นเป็นแว่นบาง ๆ เติมน้ำตาลทรายเล็กน้อย น้ำขิงมีสรรพคุณช่วยขับลม ย่อยอาหาร แก่ท้องอืด ท้องเฟ้อ ในปัจจุบันสามารถซื้อผงสำเร็จรูปได้ในท้องตลาด ทำได้ง่ายโดยนำขิงผงสำเร็จรูป เติมน้ำร้อนลงไปละลาย ก็ดื่มได้ทันที

-น้ำมะพร้าวอ่อน เป็นน้ำที่ได้จากผลมะพร้าวอ่อน มีความบริสุทธิ์มาก ปราศจากเชื้อโรค มีคุณค่าทางอาหารสูง แก่กระหายน้ำได้ ลดไข้ เป็นยาเย็น ช่วยขับปัสสาวะ บำรุงร่างกาย เป็นยาระบายอ่อน ๆ และฆ่าพยาธิในลำไส้ มีรายงานว่าสามารถให้ทารกดื่มแทนนมได้ หญิงมีครรภ์ดื่มน้ำมะพร้าวแล้วจะช่วยบำรุงทารกในครรภ์ ในน้ำมะพร้าวอ่อนจะมีปริมาณน้ำตาลซูโครสมากกว่าน้ำมะพร้าวแก่ และนอกจากนี้ ในน้ำมะพร้าวอ่อนยังมีวิตามินบีคอมเพล็กซ์ โปรตีน ไขมัน และแร่ธาตุต่าง ๆ มากมาย เช่น โพแทสเซียม ธาตุเหล็ก เป็นต้น

-น้ำกระเจี๊ยบ เป็นเครื่องดื่มสมุนไพรที่ได้จากกลีบเลี้ยงของดอก ซึ่งมีกรดอินทรีย์ต่าง ๆ ที่ทำให้น้ำกระเจี๊ยบมีรสเปรี้ยว นอกจากนี้ยังมีแร่ธาตุต่าง ๆ มากมาย เช่น แคลเซียม ฟอสฟอรัส แมกนีเซียม วิตามินซี เป็นต้น น้ำกระเจี๊ยบมีประโยชน์ช่วยแก้กระหายน้ำ ทำให้อุณหภูมิในร่างกายลดลง ทำให้ร่างกายสดชื่น ช่วยย่อยอาหารโดยเฉพาะในกรณีน้ำดีไม่ปกติ ช่วยขับปัสสาวะ ลดความดัน ช่วยระบายอ่อน ๆ และสามารถรักษาโรคเลือดออกตามไรฟัน กรดอินทรีย์ในน้ำกระเจี๊ยบมีคุณสมบัติลดไขมันในเลือดได้

-น้ำใบบัวบก ได้จากการคั้นน้ำจากใบและต้นสดของบัวบก ใช้ดื่มเป็นยาบำรุงแก้ก่อนเพลีย ช่วยลดอาการอักเสบ ขับน้ำ ช่วยขับพิษออกจากร่างกาย และยังช่วยรักษาโรคเรื้อรังและซิฟิลิสได้ด้วย น้ำมะนาว มีรสเปรี้ยว นิยมนำมาผสมกับน้ำเชื่อมและเกลือเพื่อปรุงรสหวานเค็ม ทำเป็นเครื่องดื่มเย็นดื่มแก้กระหายน้ำ ทำให้ชุ่มคอ แก่คอแห้ง บำรุงเสียง และแก้เลือดออกตามไรฟัน

-น้ำอ้อย เป็นเครื่องดื่มที่นิยมดื่มกันแพร่หลาย นิยมดื่มเป็นเครื่องดื่มเย็น โดยผสมน้ำแข็งหรือแช่เย็น แก่กระหาย ทำให้ชื่นใจ สารประกอบที่สำคัญในน้ำอ้อย ได้แก่ น้ำตาลซูโครสซึ่งเป็นอาหารที่สำคัญต่อร่างกาย เนื่องจากจะถูกย่อยและเผาผลาญเป็นพลังงานได้รวดเร็ว นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องดื่มที่ช่วยขับปัสสาวะ และเป็นยาเย็นได้อีกด้วย

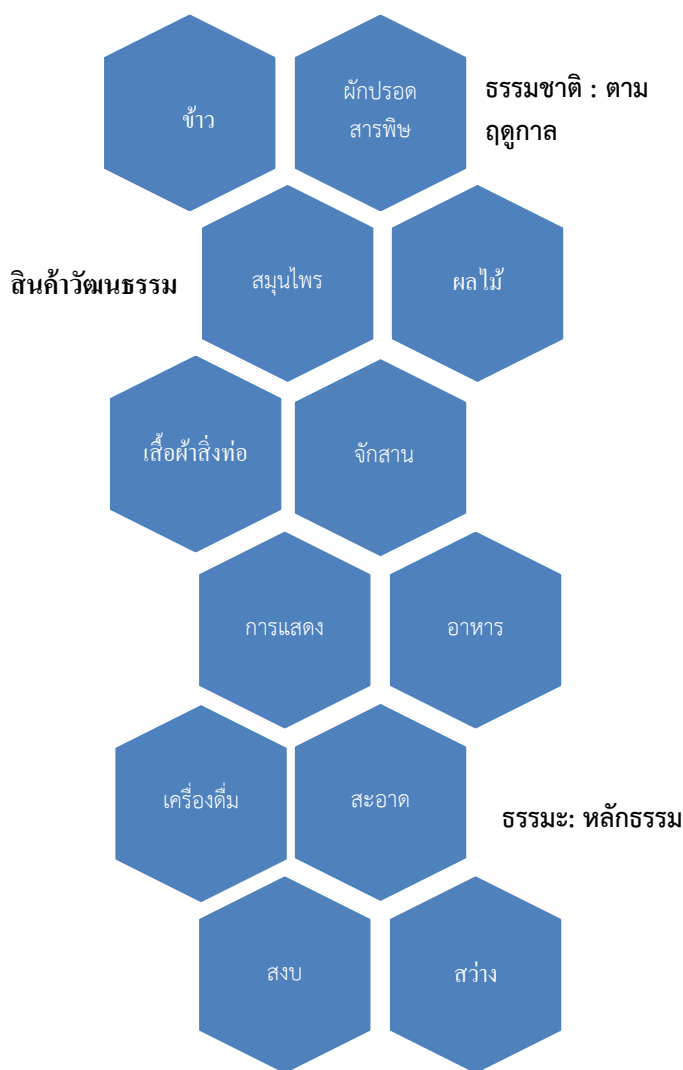
-มะเขือเทศ ได้จากการนำผลมะเขือเทศสุกที่ล้างสะอาดมาปั่นให้ละเอียด ผสมน้ำเชื่อมและเกลือเพื่อแต่งรส ช่วยให้อุณหภูมิในร่างกายลดลง ป้องกันโรคเลือดออกตามไรฟัน และยังสามารถลดความดันได้อีกด้วย สารอาหารที่สำคัญในน้ำมะเขือเทศคือ วิตามินเอ วิตามินซี และโพแทสเซียม

-น้ำเก็กฮวย เป็นเครื่องดื่มอีกชนิดหนึ่งที่เราสามารถหาดื่มได้ง่าย วิธีทำก็คือ นำดอกเก็กฮวยที่ตากแห้งแล้วมาต้มกับน้ำ แล้วเติมน้ำตาล เพื่อให้มีรสหวาน สรรพคุณของเก็กฮวย ช่วยดับพิษร้อน แก้อ่อนใน นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าดอกเก็กฮวยใช้เป็นยาแก้ปวดท้อง และเป็นยาระบายได้อีกด้วย

นอกจากเครื่องดื่มสมุนไพรชนิดต่าง ๆ ดังที่กล่าวข้างต้น ยังมีน้ำผลไม้อีกหลายชนิดที่นิยมดื่มกันแพร่หลาย เช่น น้ำฝรั่ง น้ำแตงโม น้ำมะขาม น้ำมะยม น้ำลำไย น้ำทับทิม น้ำรากบัว น้ำบัว น้ำส้ม น้ำมะตูม เป็นต้น ซึ่งล้วนให้ประโยชน์แก่ร่างกายทั้งสิ้น เครื่องดื่มสมุนไพรต่าง ๆ เราสามารถเตรียมได้ง่ายหรือหาดื่มได้ทั่วไปและยังไม่มีพิษ หรือก่อให้เกิดโทษต่อร่างกาย เพราะเครื่องดื่มสมุนไพรไม่ต้องแต่งสีด้วยสีสังเคราะห์ สีของเครื่องดื่มเป็นสีจากพืชโดยตรง สรรพคุณต่าง ๆ ของเครื่องดื่มสมุนไพรมีคุณประโยชน์ต่อร่างกาย เราจึงควรหันมาดื่มเครื่องดื่มสมุนไพรแทนการดื่มน้ำอัดลม น้ำหวานอื่น ๆ กันดีกว่า จะดื่มเมื่อเวลากระหาย หรือดื่มหลังอาหารซึ่งก็เข้ากันได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะกับอาหารไทย ซึ่งเราก็จะได้ประโยชน์อย่างยิ่งทั้งจากอาหารและเครื่องดื่ม (Division of Nutrition, Department of Health, Ministry of Public Health, 2000)

4.ธรรมะ: หลักธรรม หลัก 3 ธรรม

สะอาด สงบ สว่าง หมายถึง สะอาด สง่า สงบ ธรรมะคัดสรรจากธรรมโฆษณ์ของพุทธทาส หลักธรรมสำคัญช่วยให้เข้าถึงสุขแท้ของชีวิต ทำให้ชีวิตเป็นอิสระ อยู่เหนือปัญหาและความทุกข์ทั้งปวง ช่วยให้เรำทำหน้าที่ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข ช่วยให้การงานมีประสิทธิภาพและได้ผลดีที่สุด "จิตว่าง เป็นสุขอยู่ในตัวมันเองโดยอัตโนมัติและมีสมรรถนะมีอานุภาพที่ทำหน้าที่การงานอะไรให้มีผลดีที่สุด"

รูปที่ 1 แสดงประเภทกลุ่มสินค้า 3 ธรรม

สรุปว่า วัฒนธรรม หมายถึงรวมเข้าด้วยกัน หมายถึง 3 ธรรม คือ ธรรมชาติ วัฒนธรรม ธรรมะ ซึ่งในความหมายวัฒนธรรม 3 ธรรม มีความเชื่อมโยงกันอยู่ด้วยกันหลายมิติ แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม สินค้าวัฒนธรรมที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน การบูรณาการจากภาครัฐและองค์กรเอกชน การส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ ส่งเสริมจากภาคีเครือข่าย การเป็นหุ้นส่วนที่ดีของชุมชน มีการจัดการตนเองของ

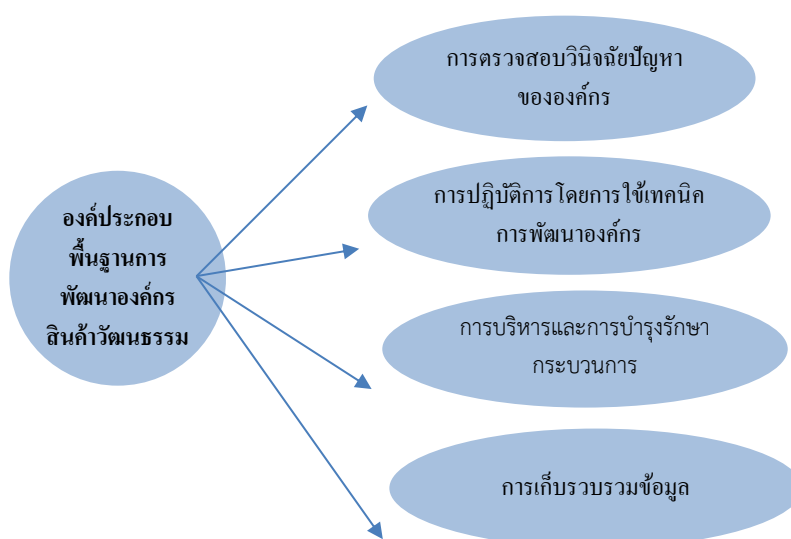
ชาวบ้าน การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน การบูรณาการเหล่านี้ล้วนแล้วเป็นพื้นฐานและสามารถพัฒนาองค์กร สินค้าวัฒนธรรมที่เกิดจากภูมิปัญญาสู่ความเป็นศูนย์การค้าโลกได้

4.การพัฒนาองค์กรสินค้าวัฒนธรรมขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ความพยายามในการพัฒนาองค์กรเป็นเรื่องของการศึกษาว่า สภาพขององค์กรในขณะนั้นเป็นอย่างไร สภาพขององค์กรที่พึงปรารถนาจะเป็นอย่างไร จะสามารถนำองค์กรจากสภาพที่เป็นอยู่ไปสู่สภาพที่ปรารถนาได้อย่างไร และจะทราบได้อย่างไรว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นสำเร็จตรงตามที่ต้องการหรือไม่ อย่างไร

ความพยายามในลักษณะนี้จึงต้องมุ่งเน้นการดำเนินการตามกระบวนการต่างๆ และกระบวนการนี้ ประกอบด้วย 4 ด้านคือ

1. การตรวจวินิจฉัยปัญหา (Diagnosis) ขององค์กร
2. การปฏิบัติ (Action) โดยการใช้เทคนิคการพัฒนาองค์กร
3. การบริหารและการบำรุงรักษากระบวนการ (Process Maintenance)
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

รูปที่ 2 องค์ประกอบพื้นฐานของการพัฒนาองค์กร

ที่มา: ปรับปรุงจาก (Laohan, S., 2013) การพัฒนาองค์กร. กรุงเทพฯ: ดี.ดี. บุ๊คส์ไตร์

4.1 การตรวจสอบวินิจฉัยปัญหาขององค์กร

การตรวจสอบวินิจฉัยปัญหาขององค์กรเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า เป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาองค์กรคือ การเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความเจริญเติบโตขององค์กร โดยอาศัยการใช้เทคนิคการพัฒนาองค์กรสอดแทรกไปในกระบวนการต่างๆ แต่ขั้นตอนต่างๆ จะดำเนินไปไม่ได้หากปราศจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์หาเหตุผลและความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงหรือปัญหาขององค์กรก่อนเบื้องต้น

4.2 การปฏิบัติการโดยการใช้เทคนิคการพัฒนาองค์กร

องค์ประกอบของการพัฒนาองค์กรที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกันกับการตรวจสอบปัญหาขององค์กร ได้แก่ การปฏิบัติการ (Action) โดยใช้เทคนิคต่างๆ ด้านการพัฒนาองค์กรเข้าไปสอดแทรก (Intervene) ในกระบวนการต่างๆ ขององค์กร เพื่อมุ่งปรับปรุงและแก้ไขปัญหาระบวนการต่างๆ ที่ได้ตรวจวินิจฉัยให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความเจริญก้าวหน้าตามที่ต้องการ ดังนั้น “องค์กรจะเดินทางไปสู่ทิศทางที่ต้องการได้อย่างไร” การปฏิบัติการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการพัฒนาองค์กร ตลอดจนการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงกิจกรรมที่สำคัญควรนำมาพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติการ

4.3 การกำหนดเป้าหมายหรือทิศทางของการเปลี่ยนแปลง

ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรงกับการตรวจวินิจฉัยปัญหา และการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบ

4.4 การเลือกเทคนิควิธีการหรือกิจกรรมสอดแทรกที่เหมาะสม

เพื่อให้ผลการเปลี่ยนแปลงเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาองค์กรจะให้ความช่วยเหลือในการพิจารณาเลือกใช้วิธีการและกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น กิจกรรมวัฒนธรรม กิจกรรมศึกษาดูงาน กิจกรรมฝึกอบรม สร้างการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่ม โครงสร้างและแนวปฏิบัติงาน และการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งร่วมกัน เป็นต้น

4.5 การวางแผนรายละเอียดเกี่ยวกับเทคนิควิธีการ

หรือกิจกรรมสอดแทรกที่จะนำไปดำเนินการ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

4.6 การดำเนินการเปลี่ยนแปลง

เป็นการนำแผนรายละเอียดไปปฏิบัติตามสภาพการณ์ที่เป็นจริงขององค์กร และต้องมีการสังเกต ปฏิบัติและพฤติกรรม ตลอดจนพิจารณาผลต่างๆ ที่อาจสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลในองค์กรนั้นๆ

4.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

หมายถึง ความพยายามในการใช้วิธีการต่างๆ เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต และการบันทึกผลการปฏิบัติงาน เพื่อบรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาต่างๆ ที่องค์กรกำลังประสบ (Thirathanachaikul, K., 2015)

สรุปว่า

การพัฒนาองค์กร หมายถึงการพัฒนาคน การพัฒนาบุคลากร การพัฒนากลุ่มสมาชิก ที่มีการจัดตั้งกลุ่มตั้งแต่ 5- 20 คน ซึ่งมีความเข้าใจในวัฒนธรรม สินค้าวัฒนธรรม และวัฒนธรรมขององค์กร มีองค์กรที่เข้มแข็งด้วยภูมิปัญญาและมีผู้นำ มีทีม มีการจัดการตนเองอย่างดี มีหลากหลายความคิด มีวิสัยทัศน์ที่จะนำพากลุ่มสมาชิกสู่ตลาดกลุ่มหมายเพื่อขายสินค้าได้ มีการเชื่อมโยงเข้าใจบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และเผยแพร่ข้อมูลที่ดีให้แก่กันระหว่างกลุ่มสมาชิก องค์กร เพื่อจะช่วยเหลือขับเคลื่อนผลักดันสินค้าวัฒนธรรมสู่ความเป็นสินค้า ศูนย์การค้าโลกต่อไป

5.การพัฒนาองค์กรสินค้าวัฒนธรรมสู่ความเป็นศูนย์การค้าโลก

การพัฒนาองค์กรเพื่อยกระดับสู่ความเป็นศูนย์การค้าโลกอย่างมีประสิทธิภาพ Robbins ได้นำเสนอรายละเอียดที่เรียกว่า รูปแบบของกลุ่ม หรือรูปแบบองค์กรที่มีประสิทธิภาพจะต้องประกอบสำคัญ 4 มิติดังกล่าวได้แก่ การจัดรูปแบบงาน (Work Design), การจัดองค์ประกอบ (Composition),การจัดบริบท (Context) และการจัดกระบวนการ (Process) โดยแต่ละด้านแต่ละมิตินี้สามารถแยกประเภทรายละเอียดได้อีก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.การจัดรูปแบบงาน (Work Design) องค์กรที่มีประสิทธิภาพต้องปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานบรรลุเป้าหมาย การจัดรูปแบบงานจึงมีความสำคัญโดยต้องคำนึงถึงตัวแปรต่างๆ เช่น ต้องมีเสรีภาพและความอิสระในการทำงาน มีโอกาสได้ใช้ทักษะและความรู้ความสามารถ

ต่างๆ รวมทั้งงานมีลักษณะที่สามารถทำสำเร็จได้เป็นภาพรวม และทั้งงานและผลผลิตมีความชัดเจน ซึ่งจะช่วยเสริมแรงจูงใจของสมาชิกกลุ่ม องค์กร และเพิ่มความมีประสิทธิภาพของกลุ่ม องค์กรได้ เพราะรูปแบบงานจะช่วยเพิ่มความรู้สึกรับผิดชอบ และการเป็นเจ้าของงานให้แก่สมาชิกมากขึ้น

2.การจัดองค์ประกอบ (Composition) เป็นส่วนที่เกี่ยวกับวิธีจัดกลุ่มว่าควรเป็นแบบไหนซึ่งประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ เช่น ความสามารถและบุคลิกภาพของสมาชิกกลุ่ม องค์กร การกำหนดบทบาทของสมาชิกให้หลากหลาย ขนาดของกลุ่ม ความยืดหยุ่นของสมาชิก และความเต็มใจร่วมกลุ่มของสมาชิก ดังรายละเอียด ดังนี้

-สมาชิกที่มีความสามารถ คือกลุ่มจำเป็นต้องมีทักษะ 3 ประการ ได้แก่ มีความชำนาญด้านเทคนิค มีทักษะด้านการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ รวมทั้งมีทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

-บุคลิกภาพ โดยบุคลิกภาพที่มีผลต่อประสิทธิภาพของกลุ่ม เช่น มีความเปิดเผย ความประนีประนอม ความยึดมั่นในหลักการ และความมั่นคงทางอารมณ์ เป็นต้น

-มีความหลากหลายของบทบาท หมายถึงสมาชิกของกลุ่มควรมาจากการคัดเลือก เพื่อให้แน่ใจว่ามีความหลากหลายและตรงกับบทบาทต่างๆ ที่อยู่ในองค์กร ซึ่ง Margerson และMcCann ได้เสนอว่าองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ จะมีสมาชิกแสดงบทบาทอย่างน้อยบทบาทใดบทบาทหนึ่งใน 9 บทบาท ดังนี้ ผู้แนะนำ (Adviser), ผู้เชื่อมโยง (Linker), ผู้สร้างสรรค์ (Creator), ผู้คุ้มครอง (Maintainer), ผู้ควบคุม (Controller), ผู้จัดงาน (Organizer), ผู้ประเมิน (Assessor) หรือผู้ส่งเสริม (Promoter)

-ขนาดของกลุ่ม ต้องเหมาะสมไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป ประมาณ 5-20 คน พอที่จะสื่อสารกันง่าย ทำให้ทีมเหนียวแน่น มีความผูกพันต่อกัน และร่วมรับผิดชอบในการทำงานไปสู่เป้าหมายได้ผลดี

-สมาชิกมีความยืดหยุ่น กลุ่มต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีความยืดหยุ่น และพร้อมที่จะเรียนรู้งานทุกด้านเมื่อได้รับการส่งเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อกลับมาทำงานทดแทนคนอื่นได้หลายหน้าที่และช่วยเหลือหรือปฏิบัติงานแทนเพื่อนสมาชิกคนอื่นได้ถ้าจำเป็น จึงช่วยให้กลุ่มมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

-สมาชิกที่เต็มใจร่วมกลุ่ม การที่กลุ่มที่สมาชิกที่ชอบทำงานคนเดียวตามลำพัง แต่ถูกบังคับให้ต้องเข้าร่วมกลุ่มนั้น ย่อมแน่นอนว่าจะเกิดปัญหาต่อขวัญกำลังใจของกลุ่ม ดังนั้นการคัดเลือกสมาชิกกลุ่มจึงเน้นที่ความเต็มใจเข้าร่วมกลุ่มเป็นเกณฑ์สำคัญ

3.การจัดบริบท (Context) มีองค์ประกอบสำคัญด้านบริบทอยู่ 3 ประการที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานของกลุ่มเกิดประสิทธิผล ได้แก่ ทรัพยากรเพียงพอ ภาวะผู้นำที่ดี และมีระบบการประเมินผล การปฏิบัติงานและการตอบแทนที่ดี

4.การจัดกระบวนการ (Process) ปัจจัยด้านนี้ที่มีผลต่อความมีประสิทธิภาพของกลุ่ม ได้แก่ สมาชิกมีความผูกพันต่อวัตถุประสงค์ร่วมกัน การกำหนดเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม ความเชื่อมั่นใน

ความสามารถของกลุ่ม การบริหารความขัดแย้ง และการลดการอ้อมแรงหรือการเอาเปรียบในการทำงานของสมาชิกบางคน เป็นต้น (Khejonnann, N., 2008)

รูปที่ 3 รูปแบบการพัฒนากลุ่มที่มีประสิทธิภาพ

สรุปว่า การพัฒนาองค์กรสินค้าวัฒนธรรมสู่ความเป็นศูนย์การค้าโลก หมายถึง สินค้าวัฒนธรรมที่โดดเด่นของประเทศ ที่โดดเด่นของจังหวัด ที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน และมีการส่งเสริมจากภาครัฐ วัฒนธรรมจังหวัด พัฒนาการชุมชนจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชย์จังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศาสนา เชื่อมโยงบูรณาการทุกภาคส่วน จัดนิทรรศนาการ ประชาสัมพันธ์ สำนักงานธนารักษ์จังหวัดจัดสรรพื้นที่หน่วยงานภาครัฐที่เหมาะสมเพื่อเปิดพื้นที่ ให้เกิดพื้นที่ตลาดชุมชนของจังหวัด และส่งเสริมสินค้าวัฒนธรรมสู่ความเป็นเอกรักษ์ ยี่ห้อ มาตรฐานสากลโลก เพื่อยกระดับสู่ความเป็นสินค้าวัฒนธรรมระดับโลก ที่โลกต้องการต่อไป

6. สรุป

การพัฒนาสินค้าวัฒนธรรม ธรรมชาติ วัฒนธรรม ธรรมะ ซึ่งในความหมายมีความเชื่อมโยงกัน อยู่ของวัฒนธรรม เรียกว่า 3 ธรรม มีความเชื่อมโยงกันอยู่ด้วยกันหลายมิติ แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม สินค้าวัฒนธรรมที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน การบูรณาการจากภาครัฐและองค์กรเอกชน การส่งเสริม จากหน่วยงานภาครัฐ ส่งเสริมจากภาคีเครือข่าย การเป็นหุ้นส่วนที่ดีของชุมชน มีการจัดการตนเองของ ชาวบ้าน การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน และองค์กร มีการจัดอบรม การพัฒนาคน การพัฒนาบุคลากร เพื่อให้เข้าใจตัวสินค้าเพื่อง่ายต่อการยกระดับสินค้า ซึ่งมีความเข้าใจ ในวัฒนธรรม สินค้าวัฒนธรรม และมีความรู้ทางด้านการตลาดสินค้า การขายตลาดออนไลน์ มีผู้นำ มี ทีม มีการจัดการตนเองอย่างดี มีหลากหลายความคิด มีวิสัยทัศน์ที่จะนำพากลุ่มสมาชิกสู่ตลาดกลุ่ม หมายเพื่อขายสินค้าได้ มีการเชื่อมโยงเข้าใจบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และเผยแพร่ข้อมูลที่ ดีให้แก่กันระหว่างกลุ่มสมาชิก มีการจัดการที่ดีระหว่างหุ้นชุมชนเพื่อการอยู่รอดของชุมชนในตลาด ชุมชนเอง ตลอดจน ร่วมกัน“นำพาบูรณาการร่วมกัน”สู่ความเป็นศูนย์กลางสินค้าวัฒนธรรมของโลก ต่อไป

References

- Division of Nutrition, Department of Health, Ministry of Public Health. (2000). *Good nutrition, happy life*. Bangkok: Sam Charoen Panich Company Limited.
- Khejonnann, N. (2008). *Organizational behavior*. Bangkok: SE-EDUCATION.
- Laohan, S. (2013). *Organization development*. (2nded). Bangkok: DD Bookstore.
- Office of the Secretary of the National Strategy Board. (2018). *National Strategy 2018 – 2037*. Bangkok: Office of the Secretary of the National Strategy Board.
- Phosing, P. (2018) Policy Science: A Critical Observation of Future Limits and Potential. *Journal of mcu social science review*, 7(2), 1-8.
- Thamrongthanyawong, S. (2014). *Public Policy: Concepts, Analysis and Processes*. Bangkok: Sematham.
- Thirathanachaikul, K. (2015). *organization development*. Bangkok: SE-education.
- W.H. Parker. (1986). *An historical geography of Russia*. London: University of London Press, 1968

